

กิจกรรมการเรียนที่ 6

1. จะเปลี่ยนประโยชน์ต่อไปนี้ให้เป็นประโยชน์ที่ถูกต้อง
 1. คนงานท่านนั้นที่เป็นขอทาน
 2. คนดีเท่านั้นที่เป็นคนที่นำเสนอถือ
 3. ไม่มีอะไรอื่นนอกจากเมตตาที่จะทำให้โลกสงบสุข
 4. การรู้จักพออย่างเดียวทำให้คนมีความสุข

อนึ่ง ในการเปลี่ยนประโยชน์ให้เป็นประโยชน์ ให้สังเกตว่า ประโยชน์ที่จะเปลี่ยน เป็นประโยชน์ได้นั้นจะต้องเป็นข้อความที่ยืนยันได้ว่าจริงหรือเท็จ เพราะข้อความที่เราบอก ไม่ได้ว่าจริงหรือเท็จนั้นจะนำໄปใช้ในการอ้างเหตุผลไม่ได้ ดังนั้น ข้อความที่จะเป็น ประโยชน์ได้นั้นจะต้องเป็นประโยชน์ของเล่า ส่วนข้อความที่เป็นคำสั่ง คำถ้า อุทาน เช่น หน้าเดิน, ใช้โย, อะไร มันไม่จริงหรือเท็จในตัวเอง ประโยชน์เหล่านั้นจึงไม่อยู่ในข่าย ที่จะนำไปหาเหตุผลได้ หากเว้นประโยชน์คำถ้า คำสั่ง หรืออุทานที่เป็นໄปด้วยโวหารของภาษา แต่ความหมายที่แท้จริงเป็นประโยชน์ของเล่า เช่น

ไครบ้างไม่อยากสบาย

ตามรูปแบบเป็นประโยชน์คำถ้า แต่ความหมายที่แท้จริงคือ “ไคร ๆ ก็อยากสบาย”
ประโยชน์นี้จึงเปลี่ยนเป็นประโยชน์ได้ว่า “คนทุกคนเป็นผู้ที่อยากสบาย”

คนอะไรใจดีอย่างนั้น

ประโยชน์นี้ ลักษณะประโยชน์เป็นอุทาน แต่ความหมายที่แท้จริงคือ เขาใจดีมาก จึงเปลี่ยน เป็นประโยชน์ได้ว่า “เขาเป็นคนใจดีมาก”

ໄปเดี่ยวนี้

ประโยชน์นี้ ลักษณะเป็นประโยชน์คำสั่ง โดยความหมายจริง ๆ ก็คือ เขายังต้องໄปในทันที จึงเปลี่ยนเป็นประโยชน์ได้ว่า “เขายังเป็นผู้ที่ต้องໄปเดี่ยวนี้”

กิจกรรมการเรียนที่ 7

คงเป็นเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าหัวข้อความที่สามารถเปลี่ยนเป็น ประพจน์ได้

1. คนเราเรียนรู้จากประสบการณ์เดชะข้อผิดพลาด
2. ทำไม่ถึงมีคิดกันเห็นแก่?
3. ใจใส่ วิตามาทาง จริง ๆ
4. คนอุตสาหะบ่มใจเอาชนะอุปสรรคได้
5. ห้านเดียวขา
6. ไกรบ้างจะไม่มีอาการร้าย
7. กันกัด้าอย่างไรอย่างนั้น
8. วัฒนธรรมน้ำงามเด่นแบบได้
9. ไม่มีไกรชนะ

นอกจากประโยชน์คำสั่ง ประโยชน์คำถาม ประโยชน์อุทาน ที่ไม่แท้ คือเป็นประโยชน์คำสั่ง ประโยชน์คำถาม และประโยชน์อุทานโดยโวหารของภาษาแล้ว ข้อความที่เป็นสุภาษิตก็อาจเปลี่ยนให้เป็นประพจน์ได้

สุภาษิตนี้มี 2 ชนิดคือ สุภาษิตชนิดที่เป็นคำสอน และสุภาษิตชนิดที่เป็นคำเตือน ถ้าเป็นสุภาษิตชนิดคำสอน หมายถึงว่าเป็นความจริงทั่วไปคือเป็นจริงในทุกกรณี จะต้องเป็นประพจน์ทั่วไป ส่วนคุณภาพจะเป็นชนิดยืนยันหรือปฏิเสธก็ขึ้นอยู่กับเนื้อความในสุภาษิตนั้น ๆ

ตัวอย่าง

สุภาษิต : นำเข้าให้รับตัก

ประพจน์ : ทุกกรณีที่นำเข้าเป็นกรณีที่ให้รับตัก

สุภาษิต : รักดีหานจั่ว รักชั่วหามเสา

ประพจน์ : คนรักดีทั้งหลายเป็นผู้ที่หานจั่ว คนรักชั่วทั้งหลายเป็นผู้ที่หามเสา

ถ้าเป็นสุภาษิคชนิดคำเดือนนั้นท่านเดือนให้ระวัง แต่ก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็น เช่นนี้เสมอไป สุภาษิคชนิดคำเดือนจึงต้องเปลี่ยนเป็นประพจน์บางส่วน

ตัวอย่าง

สุภาษิต หนีเสือปะระเจี้

ประพจน์ คนที่หนีเสือบางคนเป็นคนที่ปะระเจี้

สุภาษิต ทำคุณบูชาไทย

ประพจน์ คนที่ทำคุณบางคนเป็นคนที่ได้รับการบูชาไทย

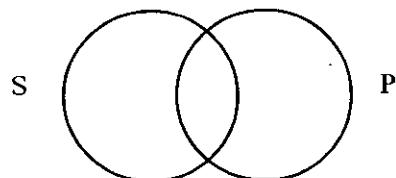
กิจกรรมการเรียนที่ 8

จงเปลี่ยนสุภาษิคต่อไปนี้ให้เป็นประพจน์

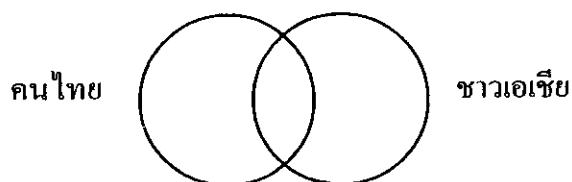
1. อดเบร์บไวกินหวาน
2. พูดคือเป็นครีแก่ตัว
3. แพ้เป็นพระ ชนะเป็นนาง
4. ไก่ตามเพราะขน คนงานเพราะแต่ง
5. น้ำน้อยย่อนแพ้ไฟ
6. หนทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน
7. น้ำนึ่งไฮสีก
8. มีอยู่พาย แต้วซังเอาเท้าราน้ำ
9. นำตดอยผุด
10. รำไม่ดีไทยปีไทยกลอง

4. แผนภูมิของเวนน์

แผนภูมิของเวนน์ (Venn's Diagram) เป็นวิธีการประเมินความสมเหตุสมผลของการอ้างเหตุผลที่นักตรรกวิทยาในศตวรรษที่ 19 ชื่อ จอห์น เวนน์ (John Venn) เสนอขึ้นมา โดยการใช้วงกลม 1 วง แทนพจน์ (term) แต่ละพจน์ ดังนั้น ในประพจน์มาตรฐาน 1 ประพจน์ซึ่งประกอบด้วย พจน์ 2 พจน์ เราจะใช้วงกลม 2 วง โดยให้วงหนึ่งแทนพจน์ที่เป็นภาคประธาน (subject term) และอีกวงหนึ่งแทนพจน์ที่เป็นภาคนิเทศ (predicate term) และวงอยู่ในลักษณะซ้อนกันบางส่วน โดยทั่วไปจะกำหนดให้วงซ้ายมีแทนพจน์ประธาน (S) และวงขวา มีแทนพจน์ที่เป็นภาคนิเทศ (P) ดังรูป

ในที่นี้สมมติว่าให้วงหนึ่งแทนพจน์ คนไทย อีกวงหนึ่งแทนพจน์ ชาวเอเชีย ก็จะเขียนได้ดังรูป

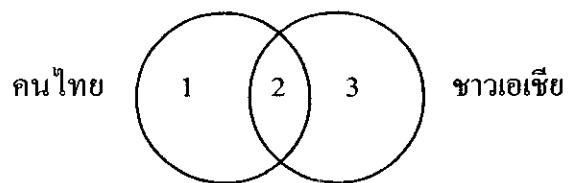

โดยในการทำงานกลมให้แสดงความหมายตามประพจน์ที่กำหนดขึ้น เวนน์ให้ใช้วิธีการเรงานส่วนที่ไม่ได้หมายถึงหรือไม่มีสมาชิกออก และใช้กำหนด (X) ลงในส่วนที่หมายถึงการมีสมาชิกบางส่วนอยู่ในเนื้อที่นั้น

จากตัวอย่างข้างต้น การตัดกันของวงกลมวงหนึ่งซึ่งแทน “คนไทย” กับวงกลม อีกวงหนึ่งซึ่งแทน “ชาวเอเชีย” นั้นทำให้สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพจน์ 2 พจน์คือ คนไทยและชาวเอเชียได้ใน 3 ลักษณะ คือ

- กลุ่มที่ 1 เป็นคนไทยและไม่เป็นชาวเอเชีย
- กลุ่มที่ 2 เป็นคนไทยและเป็นชาวเอเชีย

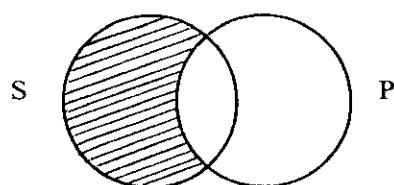
กลุ่มที่ 3 ไม่เป็นคนไทยและเป็นชาวเอเชีย
ซึ่งเป็นแสดงความหมายดังกล่าวคือวัสดุแพนภูมิเวนน์ได้ดังนี้

สำหรับประพจน์มาตรฐานทั้ง 4 แบบนั้นสามารถเขียนด้วยแพนภูมิของเวนน์ดังนี้

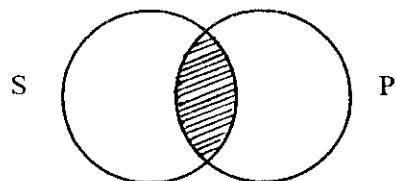
1. ประพจน์ A : S ทั้งหมดเป็น P

All S are P

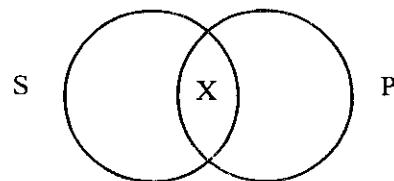
2. ประพจน์ E : S ทั้งหมดไม่เป็น P

No S are P

3. ประพจน์ I : บาง S เป็น P

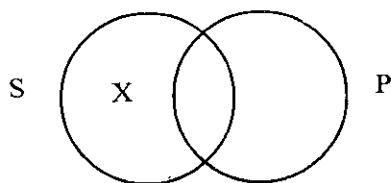
Some S are P

4. ประพจน์ O

บาง S ไม่เป็น P

Some S are not P

ในการใช้แผนภูมิเวนน์แสดงความหมายของประพจน์นี้ ขอให้จำไว้ว่า เนื้อที่ที่แรเงาในนั้นหมายถึงเนื้อที่ที่ว่างเปล่า และการเขียนเครื่องหมาย X ลงในเนื้อที่ได้ นั้นหมายถึงว่า มีสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งหน่วยอยู่ในเนื้อที่นั้น หากเนื้อที่ได้ไม่มีเครื่องหมายใด ปรากฏ หมายความว่า เราไม่ทราบรายละเอียดที่แน่นอนเกี่ยวกับเนื้อที่นั้น กล่าวคือ เนื้อที่นั้น อาจจะมีสมาชิกบางส่วนอยู่ในนั้น หรือเนื้อที่นั้นอาจจะว่างเปล่าก็ได้ นอกจากนั้นให้สังเกตว่า เราจะใช้การแรเงาเฉพาะกับประพจน์ทั่วไป (universal proposition) และใช้เครื่องหมาย X กับประพจน์บางส่วน (particular proposition) เท่านั้น

กิจกรรมการเรียนที่ 9

1. จงเขียนแผนภูมิเวนน์ลำหัวบันประพจน์ต่อไปนี้
 1. ไม่มีผู้พากษากันโดยเป็นคนอยุติธรรม
 2. หนังสือพิมพ์บางฉบับเป็นสือที่ไม่สร้างสรรค์
 3. วีรบุรุษทุกคนเป็นคนที่นำสารเสริญ
 4. พีธนางชนิดไม่เป็นพีธเครมูรูกิจ
 5. ผู้ชายบางคนเป็นคนชลاد
 6. ห้างไม่เป็นสัดว์กินเนื้อ
 7. นักศึกษามากมายเป็นผู้ที่เรียนพระราชนิพัทธ์ในปริญญา